

τητα ἰχθύων καὶ μαλακοδέρμων, καὶ ἀρπάζουσι πολλὰς τὴν λείαν των ἀπὸ τῶν ἀλιέων τὰ δίκτυα, κόβουσι αὐτὰ διὰ τῶν ὀδόντων. Ἐνίοτε ἐνεδρεύουσι καὶ τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν, καὶ συλλαμβάνουσι τοὺς κατερχομένους ἰχθύς, καὶ ἄλλοτε διώκουσιν αὐτοὺς καὶ ἄνω ποταμῶν. Καὶ ἡ φώκη δὲ τρέφει καὶ προστατεύει τὰ τέκνα της μετὰ μεγίστης φιλοστοργίας.

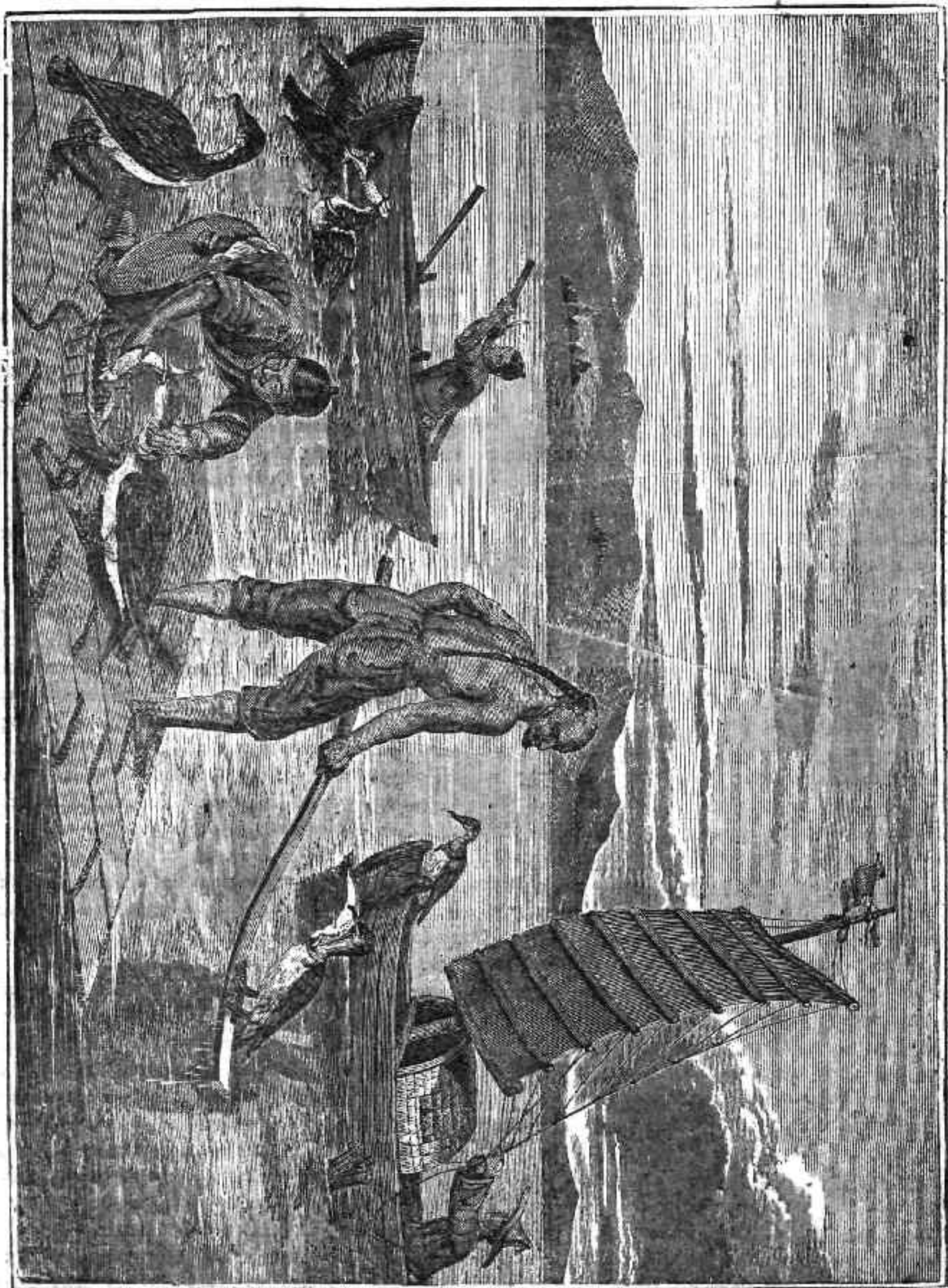
Ὁ δὲ κληθεὶς *φωκαινόρρυξ* (*phocaena orca*), ἄλλος ἀπὸ τὸν προῤῥηθέντα ὄρυκα, εἶναι τὸ μέγιστον εἶδος τῆς φώκης, ἔχον εἰκοσιπέντε ὡς τριάκοντα ποδῶν μήκος. Τὸ ῥύγχος του εἶναι βραχύτατον, καὶ ἐπὶ τοῦ νώτου ἔχει μέγιστον πτερυγίον, τετραπουν τὸ ὕψος. Οἱ ὀδόντες του εἶναι μεγάλοι μὲν ἀλλὰ σπάνιοι, τὸ δὲ χρώμα του μέλαν ἐπάνω, λευκὸν δὲ κάτω, καὶ ἔχει λευκὸν στίγμα ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ΦΑΛΑΚΡΟΚΟΡΑΞ.

Ὁ Φαλακροκόραξ (*Cormoran*) ὑπάγεται εἰς γένος τι θαλασσίων πτηνῶν, οὗ ὑπάρχουσι περίπου δεκαεπτὰ εἶδη. Ὁ διαγνωστικὸς χαρακτήρ τοῦ γένους τούτου συνίσταται εἰς τὴν ἰδιαίτουσαν διαμόρφωσιν τοῦ ποδός· ὁ ἐξώτατος τῶν δακτύλων εἶναι ὁ ἐπιμηκέστερος καὶ ὀρίζεται ἐξωτερικῶς ὑπὸ μικρᾶς μεμβράνης· ἡ ἀραχνώδης αὕτη μεμβράνη εἶναι πλατεῖα, πλήρης καὶ ὀλόκληρος· ὁ ἐπισθεν δάκτυλος ἔχει τὸ ἥμισυ μήκος τοῦ μεσαίου, καὶ πάντες οἱ δάκτυλοι ἔχουσι πλατεῖς, καμπυλοειδεῖς ἀλλ' οὐ καὶ ὀξεῖς ὀνυχας, ὁ δὲ μεσαῖος δάκτυλος ἔχει τοσαύτην πυκνότητα ὥστε ἀπαιτεῖται διὰ νὰ κρατῇ ἀσφαλῶς τὴν γλίσχρον ἄγραν ἐξ ἧς τρέφεται. Ὁ φαλακροκόραξ εἶναι ἐξαίρετος κολυμβητὴς καὶ δύτης καὶ καλὸς ἐνταυτῷ τὴν πτήσιν, ἡ δὲ ἀδδθηφαγία δι' ἣν εἶναι παροιμιακῶς περιδόητος, κρατεῖ εἰς διηνεκὴ ἐνέργειαν τὰς ἰδιαζούσας δυνάμεις, τὰς χορηγηθείσας αὐτῷ παρὰ τῆς φύσεως πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς ἀκορέστου αὐτοῦ ὀρέξεως. Ἀμα ὁ Φαλακροκόραξ παρατηρήσῃ τὴν ἄγραν του, ῥίπτεται ἐπ' αὐτῆς μετὰ καταστρεπτικῆς ταχύτητος, καὶ κατέχει αὐτὴν ἀμέσως ἐν ἀσφαλείᾳ διὰ τῶν πριονοειδῶν ὀδοντώσεων τοῦ μεσαίου δακτύλου του· διὰ τῆς βοήθειας δὲ τοῦ ἐτέρου ποδὸς ὁ ἰχθύς φέρεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, καὶ τότε δι' ἐπιτηδείας τινὸς κινήσεως ἀναστρέφεται πρὸς τὰ ἄνω εἰς τρόπον ὥστε κρατεῖται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, χωρὶς τὰ πτερυγία νὰ φέρωσι τὴν παραμικρὰν ἀντίστασιν. Ἡ φάρυγξ τοῦ φαλακροκόρακος δύναται νὰ ἐκταθῇ ἐπὶ πολὺ, ἐὰν ἐμπόδιόν τι συμβῇ πρὸς κατάσχεσιν τῆς ἄγρας του. Οἱ φαλακροκόρακες εἶναι κοινωνητικοί, καὶ ἐκτὸς τῆς ὥρας τῆς ὀχείας, ὁδεύουσι γενικῶς ἀγεληδόν, καὶ πολλάκις ἐν συνοδίᾳ μετ' ἄλλων ἐνὸνδρων πτηνῶν ἅπερ μένουσιν ἀδλαβῇ ἀπ' αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ λαίμαργία τοῦ φαλακροκόρακος τὸν κινήσῃ ν' ἀρπάσῃ ἀπ' αὐτῶν τὴν ἄγραν των. Διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν εἰς τὸ ἀγρεύειν ἐπιτυχίαν ὁ φαλακροκόραξ κατέστη ἐν ἄλλῳ στοιχείῳ χρήσιμος ὡς καὶ

ὁ ἱέραξ. Ὁ Φάβερ περιγράφων τὸν τρόπον δι' οὗ αὐταὶ αἱ ἄγραι ἐξετελοῦντο ἐκφράζεται οὕτως. «Ὅταν ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐνθα κρατοῦνται ἐξάγωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ ἰχθυοτροφεῖα, δέουσιν τοὺς ὀφθαλμούς των, διὰ νὰ μὴν ἐκπληχθῶσι καθ' ὁδόν· ὅταν δὲ φθάσωσιν εἰς τοὺς ποταμούς, ἀφαιροῦσι τὰ δέματα καὶ προσάπτοντες περὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ τραχήλου των λωρίον δερμάτινον, διὰ νὰ μὴ δύνανται νὰ καταφάγωσι τὸν ἀγρευόμενον ἰχθύν, τοὺς ῥίπτουσιν εἰς τὸν ποταμὸν, ἐκεῖνοι δὲ ἀμέσως καταδυθίζονται ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκεῖ διὰ πολλῆς ὥρας διώκουσι τὸν ἰχθύν μετὰ τεραστίας ταχύτητος· καὶ ἅμα συλλαβῶσιν αὐτόν, ἀναφέροντες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος καὶ ὀλίβοντες αὐτόν ὀλίγον διὰ τοῦ ῥάμφους, τὸν καταπίνουσιν, ἕως οὗ κατ' αὐτόν τὸν τρόπον ἕκαστον πτηνὸν καταβροχθίζει πέντε ἢ ἕξ ἰχθύς· καὶ τότε οἱ ἔχοντες αὐτοὺς, τοὺς καλοῦσιν ἐπὶ τῆς πυγμῆς, ἐφ' ἧς καταπετῶσιν ἀμέσως, καὶ πάντες, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἐξεμοῦσι πάντας τοὺς ἰχθύς μικρὸν τι συντεθλιμμένους ἐκ τῆς πρώτης πρὸς τὴν σύλληψιν προσβολῆς· μετὰ ταῦτα δὲ θέτοντες τὰ πτηνὰ ἐπὶ ὑψηλῆς τινος θέσεως, λύουσι τὸ δέμα ἀπὸ τοῦ τραχήλου των, ἀφίνοντες ἐλευθέραν καὶ ἀνοικτὴν τὴν εἰς τὸν στόμαχον ὁδόν· καὶ πρὸς ἀμοιβὴν, ῥίπτουσιν εἰς αὐτὰ μέρος τῆς ἄγρας των, εἷς ἢ δύο ἰχθύς εἰς ἕκαστον, τοὺς ὁποίους, πίπτοντας εἰς τὸν ἀέρα, ἀρπάζουσι μετὰ μεγάλης ἐπιτηδειότητος. Ἡ ὑπὸ τοῦ Φάβερ περιγραφομένη αὕτη ἐργασία κατηργήθη πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ· ἀλλ' ἐν τῇ Κίνᾳ εἶναι εἰσέτι καὶ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει. Ὁ Κινεζικὸς φαλακροκόραξ εἶναι μελανόφαιος κατὰ τὸ ἄνω τοῦ σώματος, τὰ δὲ κάτω μέρη εἶναι ὑπάλευκα, καὶ ὁ τράχηλος εἶναι λευκός. Ἡ ἐπομένη εἰκονογραφία παριστᾷ τὸν τρόπον καθ' ὃν τελεῖται ἡ ἀγρευσις ἐπὶ τῶν λιμνῶν καὶ τῶν αὐλώνων τῆς Κίνας, καὶ ἡ ἐργασία ἐξηγεῖται ἐν τῷ ἐξῆς ἀποσπάσματι ἀπὸ τῶν τοῦ Λεκόντε, παλαιοῦ Γάλλου συγγραφέως. «Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ οἱ φαλακροκόρακες γυμνάζονται, ὡς οἱ ἄνθρωποι γυμνάζουσι τοὺς Ἰσπανικοὺς κύνας καὶ τοὺς ἱέρακας, καὶ εἷς μόνος ἄνθρωπος δύναται εὐκόλως νὰ οἰκονομήσῃ ἑκατὸν ὁ ἀλιεύς ἐξάγει αὐτοὺς εἰς τὴν λίμνην, καθημένους ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ σκάφους του, ἐνθα μένουσιν ἥσυχοι, περιμένοντες ἐν ὑπομονῇ τὰς διαταγὰς του. Ἀμα δὲ φθάσωσιν εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, κατὰ τὸ πρῶτον δοθὲν σημεῖον ἕκαστος ἵσταται πρὸς ἰδίαν τινὰ θέσιν, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἀνατεθὲν εἰς αὐτόν χρέος. Ἀστειότατον εἶναι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην νὰ βλέπῃ τις μετὰ πόσης εὐφυΐας μερίζονται τὴν λίμνην ἢ τὸν αὐλῶνα ὅπου ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσι· περιτρέχουσι κυνηγῶντες, καταδύονται, ἀναφέρονται ἑκατοντάκις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἕως ὅτου τέλος εὐρίσκουσι τὴν ἄγραν των· τότε διὰ τοῦ ῥάμφους συλλαμβάνουσι τὸν ἰχθύν κατὰ τὸ μέσον τοῦ σώματος, καὶ τὸν φέρουσιν ἀλάνθαστως εἰς τὸν κύριόν των. Ἀν δὲ ὁ ἰχθύς ᾗται κατὰ πολὺ μέγας, βοηθοῦνται ἀμοιβαίως· καὶ εἷς μὲν κατέχει αὐτόν ἐκ τῆς κεφαλῆς· ἕτερος δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς, καὶ οὕτω φέρουσιν αὐτόν ἀμφότεροι εἰς τὸ σκά-

φοι τότε ὁ πορθμεὺς ἐκτείνει μίαν τῶν κωπῶν του, λίγης ὥρας ἀνάπαυσι, ἀλλ' οὐδέποτε τοῖς δίδει ἐρ' ἢς κάθονται, καὶ ἀποβάλλοντες τὸ ἄχθος των, τὴν τροφήν των, εἰς ὅτου δέ· ἀποτελειώσωσι τὸ ἐρ-
 πετώτην αὐτοῖς, διὰ γὰρ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἐργασίαν γον των· κατ' αὐτὸν τὸν ὅπον πληροῦσιν ἀφθονω-
 τῶν ὅταν ἀποκάμωσι, τοῖς χορταῖ ὁ πορθμεὺς ὁ τάτην τράπεζαν ἢ φυνεκέ εἰς αὐτῶν λαίμαργία οὐδέ-

ποτε, οὔτε διὰ τῆς ἀνατροπῆς διορθοῦνται· διὸ καὶ πάν-
 τες, ἐνθ' ἀγρεύουσιν, ἔχουσι τὸ αὐτὸ στρονίον πε-
 ριβεβημένον εἰς τὸν τραχήλῳ των, διὰ γὰρ τοῦς ἐμπο-
 οῖς τοῦ νὰ καταδροχθῶσι τῇ ἄγρῳ των διότι
 ἀλλέως χορταζόμενοι διὰ μίας, θὰ ἔπαυσον τὴν ἐξα-
 κολούσαν τῆς ἐργασίας, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπλήρου
 τὴν κοιλίαν των.